

[Anne Grete Holmsgård]

helst med ligestilling at gøre at sige, at folk, der har et handicap, hvad enten det er et psykisk, et fysisk eller et socialt handicap, er ligestillede, hvis de får de samme muligheder for uddannelsesstøtte, som andre uddannelsessøgende har. Det har ikke mere med ligestilling at gøre, end det har, når man siger, at hvis to personer begge har to hænder, er de også pr. definition ligestillede.

Lis Starcke (DR):

Vi skal jo spare, og retsforbundet vil også gerne spare, men ikke for enhver pris. Vi er dog parat til at se også på dette forslag i udvalget, for i alle tilfælde mener vi, at der vil kunne komme en både nyttig og interessant drøftelse ud af det.

Fremskridtspartiet mener, at der med dette forslag kan spares 4/5 af kommunernes hidtidige udgifter til uddannelser efter bistandslovens § 42, skønsmæssigt 270 mill. kr. årlig. Det lyder jo skønt, med det må ikke være for enhver pris. Lad os drøfte det i udvalget for at se, om der er noget, der bør ændres.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har været positivt indstillet over for lovforslaget. Jeg vil også gerne takke socialministeren for en trods alt vis positiv indstilling til en ændring af bistandsloven. Det er helt klart, at bistandsloven har haft en lang række utilsigtede virkninger, som er blevet udnyttet siden lovens gennemførelse, og det er nogle af de ting, fremskridtspartiet meget gerne vil se på, men det er også helt klart, at vi ikke ønsker at forringe den sociale standard, og vi har ved flere lejligheder fremsat lovforslag til sikring af social tryghed.

Når vi foreslår ændringer af enkeltpunkter i bistandsloven, er det udelukkende, fordi vi har observeret, at der ude i kommunerne er sket en ganske gevaldig øget anvendelse af § 42, således at vi ud fra en økonomisk betragtning har ment det nødvendigt i disse sparetider at forsøge at se på dette enkelte punkt.

Der er en lang række andre paragraffer i bistandsloven, som der kunne stilles lignende forslag om, og vi agter også at fremsætte lovforslag om hver enkelt af de ting, som vi mener er lidt uhensigtsmæssige.

Vi er meget tilfredse med, at der skal gennemføres en revision af bistandsloven, som socialministeren fremhævede, herunder at der sker nogle ændringer af § 42. Ved at fremsætte dette lovforslag mener vi at have givet regeringen en anvisning på et område, hvor der virkelig kan spares penge, uden at man griber alt for alvorligt ind i selve bistandslovens princip.

Baggrunden for vores fremsættelse af lovforslaget er, som der også står i bemærkningerne til lovforslaget, Kommunernes Landsforenings sparekatalog, hvor vi får at vide, at der i indeværende år er afsat 338 mill. kr., og hvoraf de selv skønner, at de 4/5 kan spares, dvs. 270 mill. kr. Det er trods alt et anseeligt beløb, og vi vil gerne være med til at vise, hvor der faktisk er muligheder for at spare nogle penge.

Man har i debatten fremhævet, at nogle af de mennesker, som har udnyttet loven og har fået hjælp efter § 42, er f. eks. handicappede og enlige mødre. Ja, jeg mener nu, at vi ved i lovforslaget at give dem mulighed for at gå i 8., 9. og 10. klasse plus HF og gymnasiet har givet dem en tilstrækkelig baggrund til at få et erhvervsarbejde og derigennem en acceptabel levemulighed. Hvis de vil have en højere uddannelse, er det vel også rimeligt, at de selv må betale for denne uddannelse i lighed med alle andre i vores samfund.

Vi ved, at der er visse tendenser til, eller at man i hvert fald har forsøgt på at udnytte bistandslovens § 42, for det er klart, at det er en stor fordel, hvis man kan komme ind under § 42 og dermed få finansieret en uddannelse, som andre, der ønsker en højere uddannelse, selv må finansiere. Det mener vi giver en stor forskelsbehandling.

Jeg vil gerne takke venstres og de konservatives ordførere for en positiv indstilling til lovforslaget. Sidstnævnte bemærkede, at de konservative er indstillet på, at der skal ske en stramning af bistandsloven. Ja, det ser da heldigvis ud til, at der kan samles et flertal for en opstramning af selve loven. Det vil jeg takke for.

Fra SFs side kunne man nok ikke forvente at få nogen sympatitilkendegivelse over for lovforslaget, for det er jo normalt, at SF kalder os asociale og remser de unges problemer op og spørger, hvordan vi vil løse dem. Ungdomsarbejdsløshedsproblemet vil fremskridtspartiet også meget gerne være med til